

skader, selv om det selvfølgelig er en uacceptabel optræden. Den særlig grove og alvorlige vold, den, der i normal tale karakteriseres som den vold, der begås efter straffelovens § 246, udgør stadig under 1 pct. af volden i vores samfund.

Og hvor stor en del af voldskriminaliteten i vores samfund tegner personer af anden etnisk oprindelse sig så for? Det er jo i høj grad noget, der optager forespørgerne her i dag.

En ny rapport om kriminalitet og national oprindelse, der netop er kommet her i går, tegner et billede af forholdene. Undersøgelsen er bygget op på tilsvarende tidligere undersøgelser og gør det muligt at sammenligne kriminaliteten blandt personer af dansk afstamning med kriminaliteten begået af andre end personer med dansk personnummer, dvs. indvandrere samt efterkommere af indvandrere og andre med opholdstilladelse i Danmark. Turister og asylansøgere og personer uden lovligt ophold er således ikke omfattet af undersøgelsen. Derimod omfatter undersøgelsen under begrebet indvandrere også herboende nordiske statsborgere og EU-statsborgere samt personer, der har fået opholdstilladelse her i landet som flygtninge.

Denne undersøgelse, der er baseret på tal fra 1998 og omfatter personer i alderen 15-64 år, viser, at personer af dansk afstamning tegner sig for 83 pct. af de strafferetlige afgørelser, der relaterer sig til voldsforbrydelser. De resterende 17 pct. kan altså henføres til gruppen af indvandrere og efterkommere af indvandrere. Set i forhold til befolkningen som helhed, hvoraf gruppen af indvandrere og efterkommere udgør 7 pct., er der altså tale om en overrepræsentation blandt personer, der ikke er af dansk afstamning.

Opgjort i antal voldsforbrydelser forholder det sig således, at ca. 850 ud af knap 5.000 personer, der er blevet fundet skyldige ved strafferetlig afgørelse i 1998, tilhørte gruppen af indvandrere eller efterkommere af indvandrere.

Denne overrepræsentation af voldsforhold i gruppen af indvandrere og efterkommere af indvandrere, som fremgår af undersøgelsen, er ikke korrigeret for alderssammensætning eller livsvilkår, herunder for bopæls-, arbejds- og sociale forhold. Ikke desto mindre understreger tallene i undersøgelsen, at der er et klart behov for en fortsat indsats over for denne målgruppe, en indsats, der er konsekvent, målrettet og bred.

Regeringen har som bekendt taget en lang række initiativer for at bekæmpe vold og kriminalitet. Initiativerne retter sig mod vold og kriminalitet, uanset hvilken befolkningsgruppe der begår kriminaliteten, og uanset hvilke livsforhold og omstændigheder der måtte ligge til grund. Hvad enten man er af dansk oprindelse eller ej, udspringer voldskriminalitet som bekendt af mange forhold; ikke to voldsmand er ens.

Derfor må indsatsen mod vold og indsatsen over for voldsmandene være differentieret og bygge på den virkelighed, som både vi, voldens ofre og gerningsmændene lever i. Det er det, der er baggrunden for regeringens indsats. Det er derfor også en indsats, som er omfattende, mangesidet og afbalanceret, og som ikke har set sin lige under nogen tidligere regering.

Taler vi om de hårde kriminelle unge eller dem, der, som vi siger, er uden for pædagogisk rækkevidde, er vores svar mandsopdækning. Indsatsen mod gadebander er et eksempel på en sådan mandsopdækning. De mest aktive gadebandemedlemmer, dem, vi også karakteriserer som kernemedlemmer, skal følges tæt, og der skal slås hårdt og kontant ned over for deres kriminalitet. Er grundlaget til stede, skal de konsekvent søges anholdt, fremstillet for domstolene og frihedsberøvet.

På den måde begrænser vi først og fremmest deres mulighed for at udøve kriminalitet, men vi fjerner også deres mulighed for at påvirke de øvrige bandemedlemmer og medløbere. Og vi får skabt nogle tålelige forudsætninger for en målrettet indsats, for at kunne iværksætte en massiv politimæssig og kriminalpræventiv indsats i bredere forstand over for de unge, som stadig er inden for pædagogisk rækkevidde, som er rodløse unge, og som er unge, der har behov for at få noget at stå op til om morgenen.

Mandsopdækning er imidlertid også kodeordet for regeringens indsats mod vold i bred forstand. Det handler nemlig om en tidlig mandsopdækning for at sikre sig, at der skrives hurtigt ind og skabes sammenhæng i indsatsen, både over for den enkelte og over for grupper. Det handler også om rettigheder og pligter, som statsministeren var inde på. Det er overskriften for en lang række initiativer, som regeringen har taget og vil tage i fremtiden for at bekæmpe voldskriminaliteten.

Jeg har på grund af min begrænsede taletid ikke mulighed for at komme nærmere ind på alle disse initiativer, men jeg kan henvise